

Met toestemming der dichteres laten wij het gedicht : *Hulde aan Mevrouw Courtmans*, hier onder volgen. Dat gedicht was bestemd om afgelezen te worden op het banket, te Maldeghem. Maar de groote moeilijkheid om aldaar een banket in te richten, is oorzaak dat er geen heeft plaats gehad, en dus dit lettergewrocht zoo laat verschijnt.

H U L D E

AAN MIJNE

hooggeachte vriendin

Mevr. Courtmans, geboren Berchmans.

door vrouwe Van Ackere, geb. Maria Doolaeghe.

Ben ik de tachtig jaar nabij,
Nog min ik kunst en poëzij ;
Al ben ik krank,
Toch haal ik klank
Uit mijne lier,
Zoo gul als fier,
Voor u, Vriendin,
Die 'k eer en min.
'k Zvier op dees dag
De hoogtijdsvlag
Met hartgebons
Voor 't WILLEMSFONDS!

Zaagt ge u nog 's Koningsgunst niet loonen,
En arbeid en talent bekroonen :
Het *Willemsfonds* streeft Hem vooruit,
Dat de eerekroon om 't hoofd u sluit.

Uw borstbeeld zal het kruis vervangen,
Dat eens toch op uw hart zal hangen. (1)
U voegt die gunst, begaafde Vrouw,
Wier vroege weduwschap in rouw
Een achttal kindren groot moest kweeken.
Is onder 't lot uw moed bezwelen ?
O, neen ! die moed bleef ijzersterk !
Hij heeft een voorraad dichterwerk
Het vlaamsche vaderland geschonken.
Romangeest mocht uw lust ontvonken ;
Waar *Conscience* lezers vond
En licht den volke spreidde, zond
Ook *Courtmans* door het Land gedachten :
Zij deed het 't vlaamsche taalschoon achten ;
Mild lokte zij de menigte uit,
Als bietjes naar gebloemte en kruid ;
De leesucht, in haar tuin aan 't plukken,
Mocht zich verzaden, zich verrukken.
Bij al het schoone dat zij schiep,
En vorm en kleur in 't leven riep
Zooals Natuur die weet te wekken
Het hart en oog daarheen kan trekken.
Ze ontstak een liefdegloed voor de eer
Van 't voorgeslacht : zij liet het weer
In al zijne grootheid rijzen, kampen ;
Verlossend de erfgrond uit de rampen
Van vreemde heerschappij, die wreed

(1) Wij vernemen met groot genoegen dat onze voorzegging is verwezentlijkt. Mevrouw Courtmans heeft op het feest van 14 Mei de benoeming ontvangen van Ridder der Leopoldsorde.

1

Wulde
aan myne Hooggeachte Vriendin
Mevrouw Courtmans

geboren **Oberghman**
Vrouw vanatker, geb. Maria Dooluigh.

Benitt de tachtig jaar nabij,

Naog min is Kunst en soetheit;

Al benitt Kaant,

Goet taal in Klans

Uit myn lier,

Zoo gal als gier,

Voor U. Vriendin,

Die 't eet en min.

'K zmer op dees dag

De Hoogstyd's klag

Met Hartgeboens

Voor 't Willem'sfonds!

Zaagt ge U noog 't Korings gunst niet loonen,

En arbeid en talent bekroonen;

Het Willem'sfonds streeft Isen vooruit,

Dat de erekroon om 't Roofd u sluit.

Uw borstbeeld zal het Kunstis vervingen,

Dat eens toch op uw hart zal hangen.

U voegt die gunst, begraafde Vrouw

Wier vroege Verdien'schap is rouw

Een alstad Hindren groot moest kweeten.

Is onder 't lot uw moed bezweten?

O, neen! Die moed bleef gaerster!

By heeft een voorraad d'elstermer's

Het Vlaamsche Vaderland geschonken.

2
Romangeest mocht' uw lust ontvinken;
Naar Conscience leers vond
En liet den Volke spreidde, Lond
ook Courtmans door het Land gedachten;
Ly deed het Vlaamsche Kaalshooy acten;
Weld loote Ly de menigte uit,
als bietjes naar gebonte en Kruid,
De leestucht, in haar tuyn van 't plusken,
Wolst Lich verraden, Lich verrukken.
Le ontstas een liefdegloed voor de eer
van 't Voorgeslacht: Ly liet het meer
In al Lyn grootheid rizen, Rampen;
Verlossend de erfgrond uit de rampen
Van vreemde Heerschappij, die wreed
't Land vernigde onder 't Just. Zij deed
In fiksche krennen Vryheid leeren;
Voor burgermoed tyranney leeren,
Een moed die streed met dwang, tot dat
Het Volksrecht vast ten Letel Led.

Loo is vriendin, uw jeugd verlogen,
Steeds onder zwaren last gebogen
Van moederpligt, van Lorge en slyt.
Rust nu in 's levens winterlyd,
Als 't vogeltje, dat Lond mag zweren.

Om bly te zingen, kry te leven,
Gersyde Lijn jongvrouwen-troep in 't woud
Druk slaapt voor eigen ondersand.
Maar, gy laat moed noch langlust slapen,
En voert 'nag 't eens geducht wapen,
Dat de oudvry ruemden "Goedendag",
Die Leliaarts velden met een slag.
Loo hebt ge in 't taalkamp moe gestreden,
Gelyk een held van 't grootse veldeden,
Die goed en bloed geofferd heeft
Voor 't Vaderland en krenyts heeft.
Hoer! reeds is veel veld gewonnen;
De hegedag zal ons bezonnen,
Verqaan moet 't franskiljonnenkamp
Voor 's klanings macht, gelyk de damp
In 't morgenuur, als Lonnestraley,
Dieu d'ryen doen uit vreden, daley,
Gersyde de leeuwryt 't prachtig lied,
Als dankgebed, den Scheypen biedt.

Hoer! Vlaandrens Loney jubelingen
En Hollandshied door 't luchttruin dringen!
't Lijn Dymmen voor het Courtmansfeest,
't is buldiquig eens Kloesten geest,
Die met deke een vooruit Lou streven;
Den doodslag aan 't veroordeel geyen;

Het valt verligkend door Lyn woord
Dat naar het goede en Schoone spoort.
Ligt, Luid en Hoord, als broers verbonden!
-Wat Schooner dag kunt gij verkonden?
Schonkt gij Conssant en dubbele Kroon,
Pluut bloemen even fijn en selsoon
Voor België's dochter; de beoefde,
Die als het yverig niertje slaafde,
Dat niet van rusten weet; alleen
Pij drukkend werk en zorg te kreen.

Oer, Willemshonds, U! Milde Voeder,
Der vrygedachten, taalbeoeder!
Liss oproep blont ons lijf; by arens
Een feest, dat over 't land zich strest.
De Kunstbeelding stapst opgetogen,
Verfengdigd, danst in Liel en oogey,
Op rozen, 't sterens winter is,
Maar mild gestrooid door kunstennij;
Wreedle daad, in 't goud getekend,
Blyft immer voor elke eeuw berekend.

Diksmuide 14 Mei 1883

Vrouw. Versaeker
geb: Maria Doolaege